

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3cej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.

Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadeslane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stęplowa od każdej
inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer pojed-
ynczy w Ekspedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 225.

Sobota 2. Października 1869.

Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Drezno, 1. października. Mowa prezydenta izby wyższej przy zagajeniu posiedzenia zawierała następujące ustępy: Z sąsiadami naszymi chcemy żyć w pokoju, ale we własnym domu chcemy być wolni i niezawisli. Progiem naszego domu jest granica naszego własnego prawa, jest nasze „dotąd a nie dalej.“

Przy ukonstytuowaniu komisji izby niższej liberaliści zwyciężyli.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 24. z. m. raczył najmiłosiej mianować Józefa Szujskiego autora dzieł i deputowanego Rady państwa zwyczajnym profesorem historii polskiej z językiem wykładowym polskim na wydziale filozoficznym uniwersytetu krakowskiego.

Prezydium c. k. najwyższego trybunału nadało opróżnioną przy tym trybunale posadę sekretarza nadwornego Janowi Witoszyńskiemu tytularnemu sekretarzowi nadwornemu.

Część nieurzędowa.

Przedłożenia Wydziału krajowego.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o projekcie wybudowania gmachu krajowego dla obrad sejmowych i dla pomieszczenia Wydziału krajowego.

Wysoki Sejmie!

Dziewiąty rok jak już mija od czasu, jak reprezentacja krajowa powołana została do obradowania nad sprawami kraju, a dotąd jeszcze obradować musi w sali najętej, niedogodnej i tylko w braku miejsca stosowniejszego przysposobionej na Izbę sejmową.

Wszakże przysposobienie to nie odpowiada bynajmniej potrzebom.

Na mównicy trzeba dobywać głosu z całej piersi, ażeby być słyszonym na wszystkich miejscach Izby.

Zaducha częstokroć nieznośna, brak światła dostatecznego, gwar uliczny nieustannie dolatujący, brak miejsca nie tylko dla publiczności, stenografów i dziennikarzy, lecz nawet brak miejsc dogodnych dla członków Wysokiego sejmu, to wszystko czyni salę teatralną, przysposobioną na Izbę sejmową nieodpowiedną w najwyższym stopniu potrzebom rzeczywistym.

Nadto Izba sejmowa jest oddaloną od Wydziału krajowego, a pomieszkania tuż przy sali przeznaczone na bióra secyjne i pomocnicze są tak szczupłe, że komisje specjalne i koła poselskie nie mogą znaleźć w nich pomieszczenia i odbywać muszą posiedzenia w Wydziale krajowym, a często nawet w pomieszkaniach prywatnych. Archiwum sejmowe nie ma stałej ubikacji i przenoszone bywa z miejsca na miejsce. A przecież jest rzeczą nie tylko pożądaną, lecz nawet niezbędną, aby archiwum wszelkie umieszczone było w miejscu sklepienem, bezpiecznym od ognia.

Zważywszy te wszystkie okoliczności, przynajmniej wypada, że Wysoki Sejm obraduje jakby w podróży a nie w mieście, w którym ma siedzibę stałą.

Jeżeli sala sejmowa zupełnie nie odpowiada celowi, to Wydział krajowy z biurami i oddziałami pomocniczymi omal że nie gorzej jeszcze pomieszczone, mianowicie zaś archiwum, ekspedycja, oddział rachunkowy. Pokoje tam ciasne, niskie i niezdrowe. Dość powiedzieć, że w archiwum np. taka wilgoć, iż przez całe lato w piecach palić musiano. Wilgoć ta, jak podkupuje zdrowie ludzkie, tak też niszczy powoli papiere złożone, jak np. akta fundacyjne, metryki szlacheckie i inne bardzo ważne akta. W oddziale rachunkowym w ciasnych pokojach po sześć osób pracuje, a dla pomieszczenia mnożących się

z dniem każdym aktów, rachunków i archiwaliów fizycznie brak miejsca tak, że stopy papierów walać się tam muszą pod stołami, a zład nieład wielki i niedogodności rozliczne. Obrócono już przedpokoje na kancelarye, lecz i tem nie potrafiiono zaradzić potrzebie, a tu ciągle mnożą się czynności, mnoży się liczba pracowników, przybywają fundusze nowe. Wkrótce ma być odebrany w zarząd fundusz indemnizacyjny. Przybędzie około 30 nowych pracowników i wiele aktów nowych. Wypadnie przeto nająć ubikacje osobne, poza Wydziałem krajowym, co znów wywołać musi nowe utrudnienia w załatwianiu czynności, w wykonywaniu nadzoru nad tak ważną gałęzią majątku krajowego.

A niedogodności te wszystkie opłacać potrzeba drogo.

Za ubikacje w gmachu teatralnym płaci się według kontraktu, zawartego z administracją fundacji Skarbkowskiej. 3000 złr. w. a.

Na umieszczenie Wydziału krajowego wynajęto dom za opłatą czynszu rocznego 6000 złr. w. a.

Za oddział indemnizacyjny wypadnie zapłacić przynajmniej 2000 złr. w. a.

ogółem 11.000 złr. w. a.

Tak znaczny czynsz płaciłoby wypadało w obecnym stanie rzeczy. Cóż dopiero, gdyby administracji fundacji Skarbkowskiej, lub też właścicielowi kamienicy podobało się pomieszkania wynajęte na użytek kraju wymówić, lub też zażądać po expiracji kontraktów nierównie znaczniejszych czynszów. Pomieszkania we Lwowie z każdym dniem drożeją, w całym mieście nie ma drugiej sali, gdzieby Sejm mógł obradować, a także trudno byłoby znaleźć budynek, stosowny dla pomieszczenia Wydziału krajowego. Więc przyszłoby mogło nareszcie do tego, że reprezentacja krajowa przystałaby musiała na warunki podyktowane przez właścicieli ubikacji niezbędnie potrzebnych.

Wszystkie zatem względy powyższe przemawiają zatem, aby kraj posiadał gmach własny, w którymby reprezentacja jego mogła obradować wygodnie i z całkowitą swobodą, a Wydział krajowy mógł znaleźć umieszczenie odpowiednie potrzebom rzeczywistym.

Wydział krajowy nie zapoznaje nasuwających się trudności przy urzeczywistnieniu wspomnianej budowy, zaprzeczyc bowiem nie można, że gdy fundusz krajowy nie jest uposażony w znaczniejsze własne zasoby, budowanie własnego budynku doprowadziłoby musiało w końcu do podniesienia dodatków do podatków.

Zważywszy jednak, jak znaczne wydatki kraj teraz ponosić musi na płacenie czynszu;

zważywszy, że wydatki te, zwiększając się z rokiem każdym, dojsłoby mogły, zwłaszcza z pomnożeniem czynności, niebawem podwójnej, a nawet potrójnej kwoty, opłacanej dziś tytułem czynszu dzierżawnego;

zważywszy, że uzyskanie funduszy potrzebnych na budowę środkiem pożyczki krajowej, lub innym środkiem odpowiednim, dałoby się wykonać;

zważywszy, że fundusz uzyskany w drodze pożyczki, dałby się kilkudziesięcio-letnimi ratami umorzyć, i niepowinienby doraźnie na kraj sprowadzić dotkliwego ciężaru, zwłaszcza że prawdopodobne koszta nie powinnyby przenosić złr. 500.000;

zważywszy, że po umorzeniu pożyczki nie potrzebowałby kraj już wcale żadnych kosztów ponosić na pomieszczenie Wysokiego Sejmu i Wydziału krajowego;

zważywszy, że gmach zbudowany byłby kapitałem krajowym, pewnym i ubezpieczonym, a nadto jak wszelkie gmachy krajowe, wolnym od podatku;

zważywszy to wszystko przynajmniej wypada, iż kwestya kosztów przedstawia się w wypadku niniej-

szym tak, że czempredziej kraj przestanie płacić czynsz dzierżawny za pomieszczenie Wysokiego Sejmu i Wydziału krajowego, a zacznie umarzać dług zaciągnięty na wybudowanie gmachu sejmowego, tem więcej oszczędzi pieniędzy, tem prędzej zapobieże wydatkom nadmiernym.

Jest wreszcie jeszcze jeden wzgląd, którego pominać nie można. Sejm Wysoki przedstawia kraj, jest wyrazem nie tylko jego życzeń i woli, lecz oraz jego powagi i godności. Słusznie zatem, by Sejm ten zbierał się w Izbie godnej jego znaczenia, a reprezentacja krajowa zajmowała budynek odpowiedny jej wysokiemu powołaniu.

Raczy przeto wysoki Sejm uchwalić:

I. Ma być wybudowany gmach krajowy dla obrad Sejmu i dla pomieszczenia Wydziału krajowego.

II. Sejm przeznacza tymczasowo ku temu 25.000 złr. w. a., i upoważnia Wydział krajowy do przedsięwzięcia robót przygotowawczych, i w danym razie do zakupienia gruntu pod budowę.

III. Wydział krajowy obmyśli dalsze środki ku uzyskaniu funduszy potrzebnych na budowę i przedłoży Sejmowi na sesji najbliższej wnioski odnośnie wraz z planami budynku projektowanego.

Marszałek krajowy:

Leon książę Sapieha w. r.

Sprawozdawca:

Gross w. r.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomerji i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

We Lwowie, dnia 17. września 1869.

W sejmie styryjskim na posiedzeniu w dn. 29go z. m. dep. Fryderyk Brandstätter motywował swój wniosek względem przyzwolenia dyet deputowanym zamieszkałym w Gracu. Wniosek ten odesłano do komisji finansowej. Następnie załatwiono kilka rozdziałów preliminarza i kilka petycji.

W sejmie tyrolskim namiestnik zastrzega prawo obrony dla urzędników politycznych, którzy na ostatniej sesji sejmowej byli narażeni na pociski z powodu domniemych nielegalności przy wyborach i przyrzeka zarządzić ścisłe dochodzenie urzędowe. Przedłożenie rządowe względem zmiany tyrolskiej ordynacji gminnej odesłano do komitetu złożonego z dziesięciu członków, z których tylko dwaj należą do stronnictwa liberalnego. Ze strony rządu wniesiono projekt ustawy względem obrony krajowej w Tyrolu i Vorarlbergu.

Na posiedzeniu sejmu salcburskiego w d. 29go z. m. szef namiestnictwa przedłożył projekta ustaw względem ochrony ptaków pożytecznych i wytępienia szkodliwych owadów. Marszałek krajowy zakomunikował rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości względem przywrócenia powiatów Thalgau, Lofer i St. Michel.

W sejmie szląskim hr. Falkenhayn wniósł projekta ustaw względem ochrony zwierzyny i względem policyi polowej. Dr. Dietrich motywował wniosek swój względem bezpośrednich wyborów do Rady państwa i względem pomnożenia liczby deputowanych Rady państwa.

W sejmie niższo-austriackim na posiedzeniu w dn. 28. z. m. postawiono wniosek względem rewizji statutu krajowego i ordynacji wyborczej. Wniosek ten uznano jako naglący i odesłano do komisji konstytucyjnej.

Jak oznajmia pismo przewodniczącego namiestnictwa niższo-austriackiego, Webera, do wydziału krajowego, ma zamknięcie tegorocznej sesji sejmowej d. 23. b. m. nastąpić, podczas gdy zwołanie rady państwa jest już stanowczo na dzień 9. listopada naznaczone. Dalej zawiadamia przewodniczący namiestnictwa Weber, że rząd na przyszły rok zwoła sejmy już w czasie świąt wielkanocnych, aby czyniąc zadosyć życzeniu objawionemu przez wszyst-

kie prawie reprezentacye, pozostawić im dłuższy czas na ich obrady.

Poseł ces. austriacki w Rzymie, hr. Trautmansdorf miał d. 25. z. m. audyencyę u Najj. Pana w obecności kanclerza państwa i powraca na swoje stanowisko do Rzymu. Korespondent wiedeński „Pester Lloyd“ donosi, jak twierdzi z niezawodnego źródła, że hr. Beust w rozmowie z hr. Trautmansdorffem wspominał o potrzebie szczerego porozumienia z kuryą rzymską, tudzież że rząd cesarski z radością poda rękę do zgody, skoro się przekona, że Rzym umie się liczyć z faktami dokonanymi. Dalej polecono hr. Trautmansdorffowi, aby oświadczył dworowi rzymskiemu, że ministerium cislitawskie nie będzie dążyć do zniesienia konkordatu z własnej inicjatywy, ale nie będzie mógł oprzeć się odnośnej uchwale reprezentacyi państwa, która jest wielce prawdopodobną. — Tenże korespondent podaje jako pogłoskę, że hr. Trautmansdorff przywiózł Najj. Panu własnoręczne pismo papieża.

Korespondent paryski do „K. Ztg.“ pisze: Sytuacya rządu staje się coraz nieprzyjemniejszą, postępowanie pp. Keratry i towarzyszy zyskuje coraz powszechniejsze uznanie. W Paryżu zbierają obecnie podpisy na manifest wyborców, w którym ciż wzywają deputowanych, żeby szli za przykładem p. Keratry i jego stronnictwa. W Lugdunie krąży także manifest demokratycznych wyborców, w którym żądają wolności, „nieodzownych dla ich godności i ich interesów“. Podpisujący proklamują w tym adresie na nowo zasady z r. 1789. Cała falanga niezawisłej prasy paryskiej i prowincjonalnej występuje coraz natęczywiej do rządu z żądaniem o zwołanie izby, a niewielka liczba dzienników zawisłych, która odważa się jeszcze występować w obronie tej zwłoki, nie może się zdobyć jak tylko na bardzo słabe wybiegi i argumenta, jak np. że wentylacya w sali posiedzeń do 26. października nie będzie mogła być ukończoną i t. p. Rząd ma być teraz skłonniejszym do ustąpienia, ale nie znajduje środka, jakby się z tej cieśni wydobyć. W ostatnich czasach jeden z deputowanych, Genton, określił w piśmie do swoich wyborców żądania liberalnego stronnictwa, a podobne objawy będą się zapewne w przyszłości jeszcze pomnażać. Każdy dzień zwłoki będzie więc tylko powiększał trudności nawrotu i będzie coraz bardziej zachwiewał stanowisko ministerstwa.

Ojciec Jacek, który od czasu wystąpienia z zakonu przybrał strój przepisany dla świeckich księży w Paryżu, miał być, jak pisze „Presse“, przyjmowany przez arcybiskupa Darboya. W Rzymie mają go bronić biskupi z Chalons i Rayen, i arcybiskupi z Avignonu i Rheims, kardynał Mathiens przeciwnie zamierza wystąpić przeciwko niemu. Ojciec Jacek miał wyrazić gorące życzenie stawienia się osobiście przed soborem.

We Florencyi ogłoszono urzędowe sprawozdanie komisji wysadzonej dla wysledzenia przyczyn rozruchów, jakie w miesiącu styczniu b. r. miały miejsce w rozmaitych okolicach Włoch środkowych z powodu zaprowadzenia podatku od mlewa i rzezi. Komisya poleca, aby wydano amnestyę dla wszystkich, którzy brali w nich udział, niewiadomością pobudzeni; dalej poleca komisya nowy podział podatków gruntowych w prowincjach Reggio i Modena; uwolnienie wieśniaków od służby czynnej w gwardyi narodowej jako też nowy rozkład podatków od majątku ruchomego. We względzie podatku od mlewa radzi komisya administracyi, aby ile możności ułatwiła kontrolę albo przez zaprowadzenie mechanicznego przyrządu w młynach lub przez zaprowadzenie bezustannego dozoru osobistego. Dalej pragnie jeszcze komisya, aby z Parmy do przystani w La Spezzia poprowadzoną została droga żelazna. Do sprawozdania dodane jest inne ministra spraw wewnętrznych p. Ferraris. Minister uważa w niem budowę kolei żelaznej za zbytęcną; zresztą zgadza się na propozycyę komisji. Dalej dodane jest jeszcze sprawozdanie ministra skarbu hr. Cambrey-Digny z podatku od mlewa i rzezi. W niem oświadczywszy hr. Cambrey, że podatek od mlewa pobiera się obecnie wszędzie, dodaje: „Lubo budżet dochodów na rok bieżący jest niedostateczny, to jednak nie ma powodu do obaw we względzie przyszłości. Rząd powinien się trzymać tylko przepisanej drogi, by z podatku od mlewa ciągnąć potrzebne sumy do zrównoważenia budżetu, których w inny sposób zebrać nie można.“ Dochód z podatku tego wynosił według sprawozdania ministra do końca sierpnia 9,959.444

lirow - a nieściągnięte jeszcze zaległości 19,732.764 lirow.

Korespondent paryski do „Köln. Ztg.“ uważa obecne stosunki we Włoszech za bardzo ważne. Piemontezcy bowiem od czasu, jak się sejm oparł zlanu banku sardyńskiego z bankiem narodowym, zdają się coraz bardziej łączyć się z obozem opozycyjnym, tak że hr. Ponza di San Martio z generałem Durando na dobre myślą o utworzeniu gabinetu, podczas kiedy po za nimi i pan Rattazi znowu się wychyla i z pomocą lewicy ubiega się o prezostwo w nowym gabinecie.

Z Rzymu piszą do „Pall Mall Gazette“: Były król neapolitański Franciszek II., jako też inni detronizowani książęta włoscy, kilku dalej niemieckich książąt i jeden lub dwóch arcyksiążąt austriackich weźmie udział w soborze. Ojciec św. miał oświadczyć przed kilku dniami: „Jeżeli monarchowie lub reprezentanci ich życzyli sobie uczestniczyć w soborze, to nie przeciw temu mieć nie będą; nie mogą jednak brać udziału w debatach ani też rościć praw, które przedawniały.“ Wszystkie prawie mocarstwa katolickie — ciągnie dalej korespondent — przysła reprezentantów. Hr. Trautmansdorff przywiezie z sobą odnośne pisma wierzytelne z Wiednia, wręczy takowe po swem przybyciu papieżowi a następnie odprawi wielkie przyjęcie. Jest to dowód lepszego pomiędzy Austryą a stolicą św. stosunku. I z Hiszpanią stoi watykan na lepszej stopie a niezadługo przyjęty zostanie przez ojca św. don Francesco Milian jako specjalny poseł rejenta. Król pruski, jak słyhać, podaruje wielki dywan do pokrycia posadzki miejsca gdzie się sobór zbierać będzie.

W Barcelonie panuje znowu spokój. Linie kolei żelaznych w części zburzone są już ponaprawiane. Wielu ochotników składa broń dobrowolnie. Pomiedzy 70 jeńcami, których przeniesiono na okręty, znajduje się dwóch deputowanych miasta Barcelony: Serraclara i Salvony. Nalegali oni na gubernatora, żeby odwołał rozkaz rozbrojenia, a gdy ich przedstawienia były daremne, wzięli udział w oporze. Podług doniesień organów republikańskich powodem do zamordowania zastępcy gubernatora w Tarragonie miało być to, że szedł on z rewolwerem w rękę na Pierrada, więc zgromadzony tłum ludu myślał, że chce generała zastrzelić.

Kronika.

(Wielki obraz Matejki „Unia Lubelska“) wystawiony jest od kilku dni w sali instytutu narodowego imienia Ossolińskich. Liczna publiczność korzystając ze sposobności podziwia z prawdziwym zachwyceniem to arcydzieło sztuki ojczyznej. Rada gminy miasta Lwowa nadała na ostatniem posiedzeniu p. Matejce w uznaniu zasług jego w dziedzinie malarstwa, honorowe obywatelstwo miasta Lwowa. Na cześć p. Matejki dana będzie dziś wieczór w sali ratuszowej uczta urządzona przez komitet tutejszego Towarzystwa sztuk pięknych.

(Wypadki miejscowe.) Dn. 29. z. m. w południe wybuchł pożar w tylnym zabudowaniu domu pod L. 412^{3/4} na żółkiewskim, i został natychmiast przez straż ogniową ugaszony. Ogień miał być podłożony. W tym samym czasie i na tem samem przedmieściu zaczął się także palić dach na domu pod L. 423^{3/4}, ogień natychmiast ugaszony i przytrzymał chłopca mocno poszlakowanego o podpalenie.

(Szczególne wypadki śmierci, zabójstwa.) W Horodence d. 17. z. m. Barbara Gęsińska udusiła w nocy dziecię swoje nieślubne, zakopła je obok swego pomieszkania. Tamże d. 20. z. m. pewien piekarz przy pomocy brata swego i wychowawcy pobił szewca Józefa Kardasza, który z jego żoną miał zostawać w ścisłych stosunkach, tak że pobity w pół godziny później umarł. W Kozłowie d. 22. z. m. dwaj studniarze Ferdynand i Franciszek Kupyłowie wraz z pomocnikiem Janem Kwaśniewskim spuścili się do studni, którą tam budowali i wszyscy trzej udusili się tam gazem, który się w studni przez noc nagromadził. W Białobereskach w pow. kossowskim znaleziono d. 23. z. m. w stawie zwłoki nowonarodzonego dziecka i przytrzymał kobitę podejrzaną o zamordowanie tego dziecka.

W Pistynie w pow. kossowskim dn. 27. z. m. Anna Ławruk, żona włościanina, czerpiąc wodę w potoku dostała paroxyzmu epilepsji i utonęła.

(Składki na pogorzalców.) Dla pogorzalców z Radziszowa złożono, w urzędzie powiatowym nowotarskim: urzędy parafialne w Krościenku 2 złr., w Harklowy 2 złr. 16 c., obszar dworski w Czarnym Dunaju 2 złr.; dla pogorzalców z Rabezyc: gmina Rychce 2 złr. 70^{1/2} c., wójt tamtejszy 29^{1/2} c., dla pogorzalców z Bohorodczan nadesłał urząd parafialny w Bienkowie w pow. myślenickim 2 złr. 13 c.

(Nagrody za wyratowanie tonących.) C. k. namiestnictwo wyznaczyło Mikołajowi Ostrowskiemu mieszczaninowi buczackiemu, który d. 1. b. m. wyratował tonącą Leję Szpigłównę, wynagrodzenie w kwocie 25 złr. a Piotrowi Rybakowi gospodarzowi z Krasie w pow. prze-

myskim, który d. 5. b. m. wyratował troje ludzi w rzece Sanie tonących wynagrodzenie w kwocie 20 złr.

— W miasteczku Brzostku przytrzymał d. 6. z. m. chłopca zblakłego, 10letniego, mającego włosy jasne, dość długie, oczy siwe, nos trochę przyplaszczony, odzianego tylko w koszulę. Chłopiec ten jest głupkawy i widać że był bardzo zaniedbany. Tyle tylko dowiedziano się od niego, że mu na imię Szezeban, że ma ojca i matkę, tudzież brata imieniem Piotr, ale imion i nazwiska rodziców, tudzież wsi z której pochodzi, podać nie umiał. W kościele nie był nigdy, pacierza nie umie. Opowiadał że pasł krowę i dwa woły, wtem jakiś Świątek wybił go batem, zatem ojciec poszedł z nim na skargę do wójta i ztamtąd kazał mu samemu pójść do domu, on zaś zabłądził w lesie i zaszedł do Brzostku. Dalej mówił, że ojciec jego ma chałupę bez komina, 2 woły, gniadego i krasego, tudzież krowę płąwą. We wszystkich wioskach naokoło Brzostku szukano rodziców tego chłopca, ale bezskutecznie, zatem zarządzone śledztwo w sąsiednich powiatach jasielskim, tarnowskim, ropezyckim, grybowskiem i krośnieńskim.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 1. paźdz. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8złr. 50 c. do 8złr. 75 c., żyto 160 ₰ 4złr. 75 c. do 5złr. — c., jęczmień 140 ₰ 4złr. 75 c. do 5złr. — c., owies 100 ₰ 2złr. 80 c. do 3złr. — c., kukurudza 170 ₰ 4złr. 75 c. do 5złr. — c., hreczka 140 ₰ 4złr. 40 c. do 4złr. 60 c., konicznina 180 ₰ 42złr. — c. do 44złr., rzepak 150 ₰ 13złr. 75 c. do 14złr. — c., lnianka 150 ₰ 10złr. 75 c. do 11złr. — c., groch 180 ₰ 5złr. 25 c. do 5złr. 50 c.; łój 100 ₰ 31złr. 50 c. do 32złr. — c., potaż drzewny 100 ₰ 14złr. 50 c. do 15złr. 50 c., chmiel 100 ₰ 50 do 55złr.; spirytus wiadro 13złr. — c. do 13złr. 25 c.

Wyciąg z protokołu posiedzenia komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. z dnia 11. września 1869 r.

Przewodniczący: Prezes Towarzystwa. — Obecni członkowie komitetu: Henryk Strzelecki, Seweryn Smarzewski, Józef Pajęczkowski, Mieczysław Marassé, Cezary Haller, Edward hr. Dzieduszycki i Mieczysław Szczepański.

I. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z poprzedniego posiedzenia uchwalono na wniosek p. Strzeleckiego złożyć komisję dla przeprowadzenia ustawy Przemyskiej w r. 1870 z pp. Zygmunta Dembowskiego, Narcyza Puchalskiego i Alexandra Dworskiego, pozostawiając prawo przybrania do pomocy, kogo za dobre uznają.

II. Wzięto do wiadomości rezygnacyę członka komitetu p. Piotra Grossa.

III. Na reskrypt ministerstwa rolnictwa, zawiadamiający o subwencyi 7200 złr. na cele chowu bydła i żądający przedłożenia planu co do użycia jej — uchwalono zgodnie z wnioskiem referenta p. Pajęczkowskiego: a) trzymać się zasady poprawiania bydła krajowego przez krzyżowanie z obcemi rasami poprawnemi; b) utrzymać dawny podział kraju na strefy z wyłączeniem oddziału Rudeńsko - Gródeckiego ze strefy podgórskiej, który oddział do strefy równin północnych przydziela się; c) znieść ograniczenie strefy do jednej i tej samej rasy buhajów, pozwalając zakupywać rozpłodniki dla każdej okolicy za najodpowiedniejsze uznane, a to tak w kraju jak i za granicą, nakoniec (na wniosek p. Smarzewskiego) d) kwotę 1200 złr. z ogólnej sumy subwencyjnej obrócić na wynajmowanie buhajów, jak to się za granicą w wielu krajach z dobrym skutkiem praktykuje.

IV. Pozostałą z premiovania bydła w Jarosławiu kwotę 180 złr. uchwalono przesłać Oddziałowi Przemyskiemu, celem rozdania nagród w Mościskach w czasie jarmarku dnia 1. listopada.

V. W sprawie katastru bydła, którego formularz z Namiestnictwa przysłany został, uchwalono przyjąć takowy z dodatkiem rubryki „szczególne oznaki“, oraz z zastrzeżeniem, iż koszta z wprowadzenia katastru tego i z utrzymywania go w ewidencji wynikłe, winne być gminom i dworom ze skarbu państwa zwrócone.

VI. Przedkłada referent statystyki w Komitecie p. Marassé sprawozdanie z dotychczasowych czynności komisji statystycznej, jakoteż budżet tej komisji.

Zapadają co do rozdzielania sumy subwencyjnej 3450 złr. następujące uchwały:

- Przeznacza się kwotę 2200 złr. do rozdania pomiędzy delegatów na pomoc kancelaryjną; zaś
- kwotę 1250 złr. na koszta Komisji centralnej, jako to: na płacę referenta i dyurnisty, na druki, prace wiosenne i inne nieprzewidziane wydatki

(2319) Licitations - Kundmachung. (2)

Nr. 2149. Wegen Sicherstellung der nachbenannten, im Bezirke des k. k. Militär-Bau-Direction-Filiale Zółkiew in der Zeit vom 1. Jänner 1870 bis 31. December 1872 erforderlichen Werkmeisterarbeiten und Lieferungen, ferner wegen Verpachtung von arabischen Gärten werden an nachbenannten Tagen um 10 Uhr Vormittags in der Kanzlei der k. k. Militär-Bau-Direction zu Lemberg Offertverhandlungen abgehalten werden, und zwar: Dienstag den 19. October 1869,

I. a) wegen Sicherstellung der Kanal- und Senkgrubereinigung in den arabischen Gebäuden zu Stryj.

Donnerstag den 28. October 1869,

II. a) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in den Stationen Zółkiew mit Mosty wielkie, Grodek mit Vordernberg, Złoczow und Stryj;

b) wegen Sicherstellung der Kochmaschinen-Lieferung und Instandhaltung in den Stationen Zółkiew mit Mosty wielkie, Grodek mit Vordernberg und Stryj;

c) wegen Verpachtung der Graserei und Obst-Fechung im Verpflegs-Magazin zu Stryj;

d) wegen Verpachtung des Obst- und Gemüse-Gartens im bestandenem Verpflegs-Magazin zu Złoczow.

Die Offerte müssen folgenden Bedingungen entsprechen, wenn sie zur Annahme geeignet befunden werden sollen:

1. Müssen dieselben mit einer Stempelmarke von 50 Kr., dann mit einem im Laufe dieses Jahres ausgestellten Certificate der Ortsbehörde über die Solidität, Unternehmungsfähigkeit und Vermögensumstände des Offerenten versehen und gehörig besiegelt sein, die Angebote bei den Werkmeisterarbeiten, dann der Kochmaschinen-Lieferung und Instandhaltung im Percenten-Nachlasse oder Zuschusse auf die Grundpreise, bei der Kanal- und Senkgrubereinigung auf das jährliche Pauschale pr. Objekt, endlich bei Verpachtungen auf den jährlichen Pachtzins, sowohl in Ziffern als in Buchstaben, dann die Unterschrift des Offerenten mit Vor- und Zunamen, das Datum, sowie die Angabe des Wohnortes desselben enthalten.

2. Müssen die Offerte am obbezeichneten Tage spätestens um 10 Uhr Vormittags bei der k. k. Militär-Bau-Direction zu Lemberg überreicht sein.

3. Muß jedem Offerte das Badium, welches wie folgt festgesetzt wird, oder eine ämtliche Bescheinigung über den Erlag desselben bei einer Militärcasse beiliegen, und zwar:

ad I. a) für die Kanal- und Senkgrubereinigung zu Stryj 10 fl. öst. W.

ad II. a) für die Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten zu Zółkiew mit Mosty wielkie 200 „ „ „
für die Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten zu Grodek mit Vordernberg 200 „ „ „
für die Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten zu Złoczow 25 „ „ „
für die Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten zu Stryj 100 „ „ „

b) für die Sicherstellung der Kochmaschinen-Lieferung und Instandhaltung in den Stationen Zółkiew mit Mosty wielkie, Grodek mit Vordernberg und Stryj 20 „ „ „

c) wegen Verpachtung der Graserei und Obst-Fechung im Verpflegs-Magazin zu Stryj, 5 Procent des offerirten einjährigen Zinses;

d) wegen Verpachtung des Obst- und Gemüsegartens im bestandenem Verpflegs-Magazin zu Złoczow, 5 Procent des offerirten einjährigen Zinses.

Das Badium, welches der Ersteher auf das Doppelte zu ergänzen hat, kann in Baarem, in Staats-Obligationen nach dem börsenmäßigen Kurse, oder in fidejussorischen, von der k. k. Finanz-Procuratur als annehmbar anerkannten Bürgschafts-Instrumenten bestehen; die im Baarem erlegten Cautionen können nachträglich gegen derlei Obligationen oder Instrumente ausgewechselt werden.

4. Müssen die Offerte auf die Uebernahme sämtlicher Professionisten-Arbeiten aller in je einer der obigen Gruppen enthaltenen Stationen lauten, und darf nur mittelst Gesamt-Nachlässen oder Zuschüssen von oder zu den Einheitspreisen sämtlicher in einem Tarife enthaltenen Artikel licitirt, respective offerirt, keineswegs aber ein verschiedener Procenten-Nachlass oder Zuschuß bezüglich einzelner Tarifsposten angeboten werden.

5. Muß in einem Offerte bei mehreren gemeinschaftlichen Offerenten die Solidarverpflichtung derselben dem Aerar gegenüber enthalten sein.

6. Die Offerenten werden aufgefordert, die Licitations-Bedingnisse und Tarife vor Ueberreichung ihrer Offerte, persönlich oder mittelst eines gehörig legitimierten Vertreters zu unterfertigen, widrigenfalls ihre Offerte als nicht vorhanden betrachtet werden müssen.

Ferner haben die Offerte die ausdrückliche Erklärung zu enthalten, daß der Offerent sich den ihm bekannten und von ihm oder seinem Nachhaber unterfertigten Licitations-, respective Contracts-Bedingnissen und Tarifen unterwerfe.

7. Auf Offerte, welche den obbeschriebenen Bedingungen nicht vollkommen entsprechen, wird ebenso

wie auf nachträgliche, erst nach Beginn der Verhandlung überreichte Offerte, diese mögen wie immer beschaffen sein, sowie auf Angebote auf telegraphischem Wege, keine Rücksicht genommen werden.

8. Jene Unternehmer, welche auf die Ueberlassung der Senkgruben-Reinigung licitiren wollen, haben dem Offerte auch die Concession zur Ausübung dieses Geschäftes beizulegen, da sonst ihre Angebote gar nicht berücksichtigt werden würden.

9. Offerte, wornach Jemand unter Beziehung auf andere Offerte um Ein oder mehrere Procente besser bietet, als der ihm zur Zeit noch unbekanntes Besbieter, werden nicht beachtet.

10. Die Licitations-Bedingnisse und Preistarife können bei der k. k. Militär-Bau-Direction zu Lemberg eingesehen werden.

11. Offerts-Formularien werden von der k. k. Militär-Bau-Direction in Lemberg und dem Militär-Bau-Directions-Filiale zu Zółkiew ausgegeben.

Von der k. k. Militär-Bau-Direction.

Lemberg, am 10. September 1869.

(2321) Obwieszczenie. (2)

Nr. 4131. Ces. król. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia kwoty 1500 złr. a. w. Wolfowi Zieserowi zapisem na sąd polubowny i wyrokiem tegoż sądu z dnia 19. maja 1867 r. przyznanej, wraz z procentami po 5% od dnia 21. maja 1867 r. przyznanymi już kosztami egzekucyjnymi w kwocie 6 złr. 38 kr. i 3 złr. 23 kr. a. w., oraz obecnie przyznajacemi się dalszemi kosztami egzekucyjnymi w kwocie 4 złr. 77 kr. odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności dłużników Stanisława i Jozefa Zychów pod Nr. 65 w Dąbrowkach ad Breń położonej, wedle protokołu z dnia 26. października 1865, pierwsiawstkowo na rzecz Markusa Singera pto. 199 złr. a. w. z p. n. zajętej i oszacowanej, a na rzecz Wolfa Ziesera podzajętej, żadnego ciała tabularnego nie stanowiącej, z 11 morgów gruntu i zabudowań, jako to: chałupy i stodoły składającej się, i na łączną kwotę 525 złr. a. w. oszacowanej, w trzech terminach, t. j. dnia 28. października, 24. listopada i 22. grudnia 1869 r., każdą razą o godzinie 9tej zrana, a to pod następującymi warunkami:

1) Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 525 złr. a. w., poniżej której wzmiankowana realność na pierwszych dwóch terminach sprzedana nie będzie.

2) Każdy chęć kupna mający obowiązany jest złożyć wadium w gotówce w ilości 52 złr. 50 kr. a. w. na ręce komisji licytacyjnej.

3) Akt opisowego zajęcia i oszacowania, tudzież reszty warunków licytacyjnych wolno jest astronom interesowanym w aktach sądowych przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dąbrowa, dnia 15. września 1869.

(2320) Obwieszczenie. (2)

L. 13963. Począwszy od 1. października 1869 będą dla wygody publiczności ze strony zarządu poczt karty korespondencyjne (listowe) wydawane, za pomocą których krótkie pisemne uwiadomienia do wszystkich miejscowości austr.-węg. Monarchii bez różnicy oddalenia za jednakową opłatą dwóch centów przesłane być mogą.

Co do sprzedaży wypełniania i traktowania tychże kart ustanowiono następujące przepisy:

1. Stempowane karty listowe są we wszystkich urzędach pocztowych i u sprzedających marki listowe w cenie dwóch centów za sztukę do nabycia i muszą być otwarte (bez żadnego zamknięcia) nadane.

2. Te karty muszą być podobnie jak listy w wyrażoną adresę zaopatrzone, która ma imię i nazwisko odbierającego, miejsce przeznaczenia, a jeżeli nie opiewają poste restante, także pomieszczenie adresata dokładnie zawierać.

Miejsce przeznaczenia musi być wtedy, gdy kilka miejscowości podobną nazwę nosi, podaniem kraju i powiatu, a jeżeli po za siedzibą urzędu pocztowego leży, podaniem urzędu pocztowego, do którego okręgu należy, bliżej określone.

Adresa ma być umieszczoną na przedniej stronie karty.

3. Odrotna strona karty jest przeznaczona do umieszczenia pisemnego uwiadomienia, która podobnie jak adresa atramentem, ołówkiem czarnym lub kolorowym napisaną być może. jednakowoż trzeba się starać o wyraźne i trwałe pismo.

4. Tymczasowo mogą karty tylko do miejsc austr. węg. monarchii być przesłane i ma się je nadawać podobnie jak listy markami frankowane.

Polecenie tychże może za opłatą zwykłej należności rekomendacyjnej mieć miejsce, w którym to razie marka za rekomendację na odwrotnej stronie przy słowach „Miejsce dla pisemnego uwiadomienia“ przyklepić się ma.

5. Za dostanie karty listowej do innego, na adresie nie wyrażonego miejsca wewnątrz monarchii i za wyprawienie z powrotem do miejsca nadania nie pobiera się żadnej dalszej należności.

6. Za doręczenie kart musi się w miejscach gdzie eraryalnych listonoszów nie ma, opłacać należności doręczenia jednego centa.

7. Zakład pocztowy nie przyjmuje odpowiedzialności za treść uwiadomień. Urzęda pocztowe otrzymały jednak podobnie jak przy listach z zakazanymi dodatkami na adresie reskrytem z 8go marca 1865 l. 1771-401 (D. r. c. r. 1865 st. 57) nakazano, po-

leccie także karty korespondencyjne dalej nie posłać a względnie nie doręczać, jeżeliby spostrzeżono, że przez nie nieprzyzwoitość, obraza honoru lub inne karygodne czyny są zamierzony.

8. Wymiana kart korespondencyjnych, które przed nadaniem przez pomyłkę lub przypadek bezużytecznymi się stały, może za uiszczeniem kwoty jednego centa w ten sposób i pod takimi samymi warunkami nastąpić, jak to względem zepsutych kopert listowych zarządono.

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.

Lwów, dnia 26. września 1869.

Kundmachung.

Nr. 13963. Vom 1. October 1869 werden zur Bequemlichkeit des Publikums von der Postverwaltung Correspondenzkarten ausgegeben werden, mittelst welcher kurze schriftliche Mittheilungen nach allen Orten der österreichisch-ungarischen Monarchie ohne Unterschied der Entfernung gegen eine gleichmäßige Gebühr von zwei (2) Neukreuzern befördert werden können.

Sinsichtlich des Verschleißes der Ausfertigung und Behandlung derselben wurden folgende Bestimmungen festgesetzt:

1. Die gestempelten Correspondenzkarten sind bei allen Postämtern und Briefmarkenverschleißern um den Preis von zwei (2) Neukreuzern pr. Stück zu beziehen und sind offen (ohne irgend welchen Verschluss) aufzugeben.

2. Dieselben sind so wie Briefe mit einer deutlichen Adresse zu versehen, welche den Vor- und Zunamen des Empfängers, den Bestimmungsort und wenn sie nicht poste restante lauten, auch die Wohnung des Empfängers genau entnehmen lassen soll.

Der Bestimmungsort ist, falls mehrere Orte gleichen Namens bestehen, durch Beisehung des Landes und Bezirkes und wenn er nicht selbst Standort eines Postamtes ist, durch Beisehung des Postamtes, in dessen Rayon er gehört, näher zu bezeichnen.

Die Adresse ist auf der Vorderseite der Karte anzubringen.

3. Die Rückseite der Karte ist für die schriftlichen Mittheilungen bestimmt.

Dieselben können, so wie die Adresse mit Tinte, Bleistift, farbigen Stift u. s. w. geschrieben sein, doch ist für die Deutlichkeit und Dauerhaftigkeit der Schriftzüge Sorge zu tragen.

4. Die Karten können vorläufig nur nach Orten der österreich-ungarischen Monarchie versendet werden, und sind wie durch Marken frankirte Briefe aufzugeben.

Die Recommendation derselben kann gegen die gewöhnliche Recommendationengebühr Statt finden, die Marke für die Recommendation ist auf der Rückseite neben den Worten: „Raum für schriftliche Mittheilungen“ aufzukleben.

5. Für die Nachsendung einer Correspondenzkarte an einen andern als den auf der Adresse bezeichneten inländischen Ort, oder für die Nachsendung an den Aufgabsort wird eine weitere Gebühr nicht eingehoben.

6. Für die Zustellung der Karten ist an Orten, an welchen keine arabischen Briefträger bestellt sind, die Zustellungsgebühr von Einem (1) Neukreuzer zu entrichten.

7. Die Postanstalt übernimmt keine Verantwortlichkeit für den Inhalt der Mittheilungen.

Die Postämter sind jedoch angewiesen, in ähnlicher Weise, wie es bezüglich der Briefe mit unstatthafter Beisehung auf der Adresse mit dem Erlaß vom 8. März 1865 J. 1771-401 (W. Bl. ex 1865 S. 57) angeordnet wurde, auch die Correspondenzkarten von der Beförderung, beziehungsweise Zustellung, danu auszuschließen, wenn ihnen auffallen sollte, daß hiemit Unanständigkeit, Ehrenbeleidigungen oder sonst strafbare Handlungen beabsichtigt werden.

8. Der Umtausch von Correspondenzkarten, welche von ihrer Aufgabe durch Versehen oder Zufall unbrauchbar geworden sind, kann gegen Erlag des Betrages von 1 Neukreuzer in derselben Weise und unter denselben Bedingungen stattfinden, welche für den Umtausch verdorbener Briefcouverts festgesetzt sind.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galic. Post-Direction.

Lemberg, am 26. September 1869.

(2330) E d y k t. (1)

Nr. 4680. Ces. król. sąd powiatowy w Rozwadowie wiadomo czyni, że na żądanie Jana Witkowskiego z Rozwadowa o przeprowadzenie postępowania względem uznania za zmarłą tegoż żonę Agnieszkę z Głowackich Witkowską z Charzewic, której miejsce pobytu od roku 1837 nie jest wiadomem, ustanawia się przed-wszystkiem dla tejże nieobecnej Agnieszki Witkowskiej kuratora w osobie p. Antoniego Nowaka z Rozwadowa, i zarazem wzywa Agnieszkę Witkowską, aby w przeciągu jednego roku, rachując od dnia niżej wyrażonego, zgłosiła się w sądzie tutejszym lub u ustanowionego kuratora, i tem pewniej donieśła o swoim życiu i o miejscu pobytu swego, ile że po bezskutecznem upłynieniu tego terminu poczyni się dalsze kroki w celu uznania jej za zmarłą. O czem zawiadamia się strony interesowane i niewiadomą z miejsca pobytu Franciszkę z Głowackich Nadolską.

Rozwadów, 9. września 1869.

(2327) **E d y k t.** (1)

Nr. 9009. Ces. król. sąd obwodowy w Przemysłu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 200 złr. a. w. z odsetkami po 4% od dnia 1. maja 1864 bieżącymi, kosztów sporu w kwocie 13 złr. 86 kr. i 3 złr. 36 kr., kosztów egzekucyjnej w ilości 3 złr. 21 kr., 6 złr. 36 kr., 19 złr. 90 kr., 4 złr. 52 kr. i 14 złr. 5 kr. a. w. już przysądzonych, i kosztów dalszych niniejszem w ilości 11 złr. 2 kr. a. w. przyznanych rozpisuje się nowa publiczna sprzedaż realności pod L. k. 155 na Zasaniu położonej, do masy spadkowej Maryi i Tomasza Łukasiewicza należącej na rzecz p. Jana Barańskiego w dwóch terminach, a to na dniu 8. listopada 1869 i na dniu 6go grudnia 1869, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, na których ta realność pod następującymi warunkami sprzedana będzie:

1) Za cenę wywołania stanowi się kwotę 1442 złr. a. w. sądownie oszacowaniem wyprowadzoną.

2) Każdy chęć kupienia mający winien złożyć wadyum w okrągłej kwocie 144 złr. a. w. do rąk komisji licytacyjnej, które to wadyum składającym przy ukończonej licytacji zwróconem, zaś najwięcej ofiarującemu w zaofiarowaną cenę kupna wliczone zostanie.

3) Najwyżej ofiarujący winien całą cenę kupna zaofiarowaną zaraz w gotówce do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

4) Po zatwierdzeniu aktu licytacji wydany zostanie kupicielowi dekret własności, poezem temu kupiona realność w posiadanie oddana zostanie.

5) Akt oszacowania wolno kupującym w rejestraturze sądowej lub w dniu licytacji przejrzeć.

6) Gdyby realność ta w tych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana być nie mogła, natenczas wyznacza się w celu ustanowienia warunków licytacji ulżających dalszy termin na dzień 6. grudnia 1869 o godzinie 4tej po południu.

O tem zawiadamia się wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, z miejsca pobytu zaś niewiadomego Kazimierza Kamińskiego, tudzież wszystkich, którymby uchwała ta licytacyjna rozpisująca z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby później prawo zastawu na tej realności uzyskali, przez kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Regera z substytucją p. adwokata krajowego Dra. Kozłowskiego ustanowionego i przez edykta.

O tem zawiadamia się strony.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Przemysł dnia 27. sierpnia 1869.

(2310) **E d y k t.** (1)

Nr. 3757. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Vereinerung der dem Dr. Beer wider die Eheleute Eduard und Marianna Koch zutreffenden Forderung pr. 62 fl. öst. W. f. N. G. die executive Veräußerung der gegnerischen Realität Nr. 233 alt, 263 neu in Lipnik mit Rücksicht auf den, den Schätzungswert übersteigenden Pfandstand in zwei Terminen, am 5ten November und 10. December 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der h. o. Gerichtskanzlei unter nachstehenden Teilbietungs-Bedingnissen vorgenommen werden wird:

1. Den Ausrufspreis bildet der gerichtliche Schätzungswert der Realität Nr. 233 alt, 263 neu in Lipnik im Betrage pr. 397 fl. 70 kr. öst. W., unter welchen jene Realität an den beiden ersten Terminen nicht wird hintangegeben werden.

2. Die obige Realität wird sammt Zugehör nach dem Grundbuche und dem Schätzungsacte ohne Gewährleistung verkauft.

3. Jeder Kauflustige hat vor der Teilbietung ein Badium von 10% des Ausrufspreises im runden Betrage von 50 fl. öst. W., wörtlich fünfzig Gulden Gulden öst. W. im Baaren, oder in an der Wiener Börse notirten Werthpapieren nach dem letzten Wiener Tagescourse zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen. Das Badium des Erstehers wird zurückbehalten, den übrigen Licitanten aber nach der Teilbietung rückgestellt werden. Der Executionsführer bleibt vom Erlage eines Badiums befreit.

4. Der Grundbuchsauszug, der Schätzungsact, dann die Teilbietungs-Bedingnisse können bei Gericht in Biala, und der Ausweis der Grundentlastungsschuldigkeiten und der Steuern beim k. k. Steueramte in Biala angesehen werden.

Hievon werden beide Theile, ferner die bekannten Hypothekengläubiger Hr. Johann Zischka, Hr. Marianna Zischka, Hr. Carl Lengsfeld, Hr. Isaak Brenner, Hr. Bartha Windholz, Hr. Abraham Thieberger, Hr. Johann Spatzier, Hr. Ernestine Mosesco, die löbliche k. k. Finanz-Procuratur in Lemberg und die unbekanntenen Gläubiger und Diejenigen, welche nach dem 20. April 1869 an die Gewähr gelangen sollten, oder denen aus was immer für einem sonstigen Grunde hievon nicht rechtzeitig oder gar nicht verständigt werden könnten, zu Handen des für dieselben in der Person des Hr. Landesadvocaten Ehrler hiemit bestellten Curators in Kenntniß gesetzt.

k. k. Bezirksgericht.

Biala, den 25. Mai 1869.

(2344) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nr. 18148. Am 18ten October 1869 werden bei dem k. k. Cameral-Verwaltungsamte in Kutty die in

der Kossower Herrschafts-Abtheilung gelegenen und in nachstehenden Pachtfactionen eingetheilten Cameral-Herrschaftsmahlmühlen, und zwar:

I. Section im Dorfe Monastersko eine Mahlühle mit drei Gängen und dem Ausrufspreise 716 fl. 88 kr.

II. Section Moskalówka obere und mittlere Mahlühle mit fünf Gängen und einer Hirsenstampfe 1003 „ 64 „

III. Section Moskalówka eine Mahlühle (die untere genannt) mit drei Gängen und einer Hirsenstampfe 430 „ 13 „

IV. Section Alt-Kossów drei Mahlmühlen mit sieben Gängen und einer Hirsenstampfe 1505 „ 46 „

V. Section Smodna eine Mahlühle mit zwei Gängen und einer Hirsenstampfe 143 „ 38 „

VI. Sect. Czerhanówka zwei Mahlmühlen mit vier Gängen 143 „ 66 „

VII. Section Sokołówka die obere Mahlühle mit zwei Gängen und einer Tuchwalze 215 „ 7 „

VIII. Section Sokołówka untere Mahlühle mit zwei Gängen und einer Hirsenstampfe 286 „ 76 „

und dem Concretualfiscalspreise 4444 fl. 98 kr. österr. Währ. im Wege der öffentlichen Licitation auf die Dauer von drei Jahren, nämlich vom 1. November 1869 bis Ende October 1872 verpachtet werden.

Als Badium haben die Licitationstustigen 10% des Ausrufspreises der Licitations-Commission zu übergeben oder der Offerte beizuschließen.

Die Offerten sind längstens bis 17ten October 1869 — Nachmittags 6 Uhr bei dem Vorstande des Kutter k. k. Cameral-Verwaltungsamtes zu überreichen, bei welchem auch die Licitationsbedingungen eingesehen werden können.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Kolomea, am 29. September 1869.

(2329) **E d y k t.** (1)

Nr. 1033. Vom Dolinaer k. k. Bezirksgerichte wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß in Folge Ersuchschreibens des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes ddo. 3. Februar 1869 Z. 1279 zur Vereinerung der durch Hesch Spiegel als Rechtsnehmer der Gittel Liebe Rubin erstigten Wechselstforderung von 16 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 14. December 1859 und der Gerichts- und Executionskosten pr. 6 fl., 2 fl. 50 kr., 4 fl. 50 kr., 4 fl. 12 kr. und 2 fl. 4 kr. öst. W. f. N. G. die executive Teilbietung des zur liegenden Masse des Wasyl Nedwist recte Medwid gehörigen feinen Tabularförpfer bildenden pfandweise beschriebenen und abgeschägten Hauses und des dazu gehörigen Grundes sub CNro. 969 alt, 11 neu in Dolina in drei Terminen, nämlich: am 25. October 1869,

25. November 1869 und am

23. December 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert pr. 73 fl. 54 kr. öst. W. angenommen, und die Kauflustigen haben ein 10% Badium zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen. Im dritten Termine wird die Realität um was immer für einen Preis veräußert werden.

Die übrigen Licitationsbedingungen, so wie der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Dolina, am 24. August 1869.

(2325) **E d y k t.** (1)

L. 13209. C. k. sąd krajowy w Krakowie czyni wiadomo, iż w celu zaspokojenia zaległych po koniec 1go kwartału 1866 podatku z realności pod liczbą 94 Gm. VII. - 17 Dz. V. w kwocie 227 zł. 38 kr. w. a., tudzież z realności pod l. 45, 46 Gm. VII. - 129, 130 Dz. IV. w kwocie 293 zł. 68 kr. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 7 zł. 92 kr. w. a. przyznanych, dalej kosztów egzekucyjnego oszacowania powyższych realności w kwocie 69 zł. 80 kr. w. a. przyznanych, wkońcu dalszych kosztów egzekucyjnych na teraz w kwocie 17 zł. 30 kr. w. a. przyznających się, zezwała na przymusową sprzedaż realności w Krakowie pod l. 94 Gm. VII. - 17 Dz. V. i l. 45, 46 Gm. VII. - 129 130 Dz. IV. położonych, w $\frac{1}{20}$ częściach p. Maryanny Kwiecińskiej 2go małżeństwa Kozłowskiej, w $\frac{1}{20}$ części p. Andrzeja Kwiecińskiego, w $\frac{1}{20}$ części p. Tomasza Kwiecińskiego, w $\frac{1}{20}$ części Jana Kwiecińskiego, w $\frac{1}{20}$ części Anieli z Kwiecińskich Sewerynowej i w $\frac{1}{20}$ części Maryanny Kwiecińskiej własnych, w trzech terminach, a to: dnia 28. października 1869, dnia 25. listopada 1869 i dnia 15. stycznia 1870 o godzinie 10tej przed południem.

Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa, a mianowicie:

a) za realność pod l. 94 Gm. VII. - 17 Dz. V. w kwocie 7956 zł. 46 kr. w. a.

b) za realność pod l. 45 Gm. VII. - 129 Dz. IV. w kwocie 1791 zł. 98 kr.

c) za realność pod l. 46 Gm. VII. - 130 Dz. IV. w kwocie 1614 zł. 11 kr. w. a., niżej której wartości szacunkowej realności powyższe w pierwszych trzech terminach sprzedaniem nie zostaną.

Chęć kupna mający złożyć przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej $\frac{1}{10}$ część sumy szacunkowej w okrągłej ilości, a mianowicie:

a) przy realności pod l. 94 Gm. VII. - 17 Dz. V. kwotę 800 zł. w. a.

b) przy realności pod l. 45 Gm. VII. - 129 Dz. IV. kwotę 180 zł. w. a.

c) przy realności pod l. 46 Gm. VII. - 130 Dz. IV. kwotę 160 zł. w. a. jako wadyum w gotówce lub w publicznych obligacjach państwa austriackiego, w obligacjach indemnizacyjnych galicyjskich lub też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego lub Banku hipotecznego galicyjskiego z kuponami, które to papiery według kursu, jaki w najnowszej Gazecie urzędowej widocznym będzie, nigdy jednak nad ich nominalną wartość przyjęte będą.

O tej rozpisanej licytacji uwiadomienie otrzymują wierzyciele z miejsca pobytu wiadomi do własnych rąk, tudzież małoletnie dzieci po Wincentym Klusa z miejsca pobytu i z imienia niewiadome i wszyscy ci wierzyciele, którzy po dniu 17. czerwca 1869 do hipoteki na powyższe realności weszli, lub którymby uchwała licytacyjna rozpisująca z jakiegokolwiek przyczyny albo wcale nie, lub za późno doręczona została do rąk kuratora, którego się w osobie p. adwokata Rydzowskiego z zastępstwem p. adwokata Rosenblata ustanawia.

Akt oszacowania, wykaz hipoteczny sprzedać się mających realności i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w rejestraturze c. k. sądu krajowego.

Kraków dnia 2. września 1869.

(2328) **E d y k t.** (1)

L. 9614. C. k. sąd obwodowy w Przemysłu uwiadamia z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców nieobjętej masy spadkowej zmarłego Feibusza Gütter, iż z dniem 10. września 1869 do l. 9614 Mojzesz Gütter handlarz w Przemysłu przeciwko rzeczony masie prosi o nakaz płatniczy wekslowej sumy 700 zł. w. a. z p. n. wniósł w skutek czego wzywa się rzeczonych spadkobierców, by pełnomocnika swego w powyższej sprawie sądowi zapodalili lub też z urzędu ustanowionemu kuratorowi p. Drowi. Chamaides adwokatowi w Przemysłu, któremu nakaz płatniczy zarazem doręcza się, potrzebną w tej mierze informację udzielili.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemysł, dnia 16. września 1869.

(2312) **E d y k t.** (1)

Nr. 625 - IV. - 2907. Ces. król. sąd powiatowy w Limanowy wzywa niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Guci z Kasiny, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc w tutejszym sądzie się zgłosił i deklarację do spadku po zmarłym w 1839 r. ojeu swoim Jacentym Guciu wniósł, w przeciwnym bowiem razie pertraktacja spadku po s. p. Jacentym Guciu z deklarowanymi spadkobiercami i dla nieobecnego Jana Guci ustanowionym kuratorem w osobie Jana Rekućkiego załatwionaby została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, 11. września 1869.

(2313) **E d y k t.** (1)

L. 574. C. k. sąd powiatowy wzywa niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Bartłomieja Stożka, syna spadkobiercy s. p. Zofii Stożek zmarłej beztestamentalnie na dniu 3go marca 1848, w Kasince, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego licząc tu w sądzie wniósł, po upływie bowiem tego terminu pertraktacja spadkowa po s. p. Zofii Stożek z deklarowanymi spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Maciejem Kołodziejem załatwionaby została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 20. sierpnia 1869.

(2322) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3010. Z c. k. sądu powiatowego Wojniłowskiego podaje się do wiadomości Andrusia Turyja, że umarł w Cwitowie dnia 8go kwietnia 1865 Hryń Turyj bez ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu Andrusia Turyja, syna spadkodawcy do spadku powołanego nie jest wiadome, przeto wzywa się tegoż, ażeby w przeciągu jednego roku od dzisiejszego dnia w tutejszym sądzie zgłosił się, i oświadczenie swoje do powyższego spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spuścizna ta z resztą spadkobiercami i z kuratorem dla niego w osobie Andrusia Michowicza postanowionym przeprowadzona zostanie.

Wojniłów, dnia 31. sierpnia 1869.

(2314) **E d y k t.** (2)

L. 4012. C. k. sąd powiatowy w Sanoku wzywa wszystkich tych, którzyby jakie prawo do znajdującej się w depozycie sądowym w kwoty 1266 zł. 31 kr. w. a., jako po zaginionym w bitwie pod Kustożą r. 1866 podoficerze Franciszku Zalewskim z pułku ułanów hr. Trani Nr. 13 pozostałej, mieć mogli, aby takowe w przeciągu jednego roku od dnia wydania niniejszego edyktu tem pewniej wykazali, gdyż w przeciwnym razie postąpi się według przepisów prawnych.

Zresztą czyni się wiadomo, że Franciszek Zalewski w r. 1821 w Pielni, powiatu Sanockiego urodzony, był synem Mateusza i Teresy z Kamberskich Zalewskich.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sanok, dnia 10. września 1869.

(2283) **C d i c t.** (3)

Nr. 296. Bom F. F. Bezirksgericht in Dąbrowa wird bekannt gemacht, daß zur Vereinarbeitung der dem Marcus Singer von den Eheleuten Josef und Katharina Kozaczka auf Grund des rechtskräftigen Schiedsrichterspruchs vom 11. April 1863 gebührenden Forderung pr. 50 fl. öst. W. sammt 6% Verzugszinsen vom 11. Juni 1864 den schon zuerkannten Kosten pr. 1 fl. 46 kr. und 1 fl. 86 kr. und der gegenwärtig im Betrage von 2 fl. 44 kr. öst. W. gemäßigten Gerichtskosten wird die executive Feilbietung der laut Protocoll vom 27. October 1865 und 9. Jänner 1867 pfandweise beschriebenen und geschätzten den Schuldnern Josef und Katharina Kozaczka gehörenden Realität Nr. 112 in Dąbrowka bewilliget und diese Feilbietung in 3 Terminen, am 21. October, 10. November und 22. Dezember 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiesigen Gerichte vorgenommen werden wird.

Hievon werden alle Kauflustige mit dem Bemerkten verständigt, daß der auszurufende Kaufpreis 50 fl. öst. W. und das durch die Kauflustigen zu erlegendende Badium 5 fl. öst. Währ. betragen, die übrigen Feilbietungsbedingungen sammt dem Pfändungs- und Schätzungsprotocollen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Bom F. F. Bezirksgerichte.

Dąbrowa, am 30. Mai 1869.

(2289) **Concurs - Ausschreibung.** (3)

Nr. 9314. Wegen Wiederbesetzung der, bei dem Lemberger Oberlandesgerichte mit dem Gehalte von 2625 fl. und eventuell mit 2300 fl. öst. W. und dem Borrückungsrechte in die fiktivierten höheren Gehaltsstufen erledigten Rathstelle wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis 25. October l. J. ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche im schriftmäßigen Wege an das Präsidium des Lemberger Oberlandesgerichtes zu leiten.

Lemberg, am 22. September 1869.

(2286) **E d y k t.** (3)

L. 13681. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem p. Michała Moszoro z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Salamona Streisonda nakaz płatniczy sumy wekslowej 280 zł. z przyn. przeciw niemu dn. 22. września 1869 l. 13681 wydanym i takowy ustanowionemu dla niego w osobie adwokata Przybyłowskiego z substytucją adwokata Bardasza kuratorowi doręczonym został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 22. września 1869.

(2295) **Obwieszczenie.** (3)

L. 5066. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Brodach zawiadamia się, iż małżonkowie Tymko i Apolonia Tacyi prośbę pod dniem 30. lipca 1869 do liczby 5066 o uznanie ich syna Gabryela Tacyi za zmarłego wniosli.

Wzywa się Gabryela Tacyja, który podczas bitwy pod Królogrodem na dniu 3. lipca 1866 stoczony gdzieś się zapodział, by w przeciągu roku tem pewniej w sądzie tym się jawił, lub w inny sposób o tem, że żyje, sądowi lub swemu kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Weissteinowi doniósł, ile że w przeciwnym razie sąd za zmarłego go uzna.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 21. września 1869.

(2302) **C d i c t.** (3)

Nr. 10971. Bom Stanisławower F. F. Kreisgerichte wird den, dem Aufenthaltsorte nach unbekanntem Hrn. Josef Rawicz Dębiński und Hr. Chaje Breindel Mieses hiemit bekannt gegeben, daß unterm Heu-

tigen zur Verhandlung über das Verrecht und die Zahlungsordnung der, aus dem als Aequivalent der auf den Gütern Buczac z sammt Attinengen einverleibt gewesene Forderung des Vincenz Thullie pr. 8000 fl. in gerichtlicher Verwahrung erliegenden Baarbetrage von 9765 fl. 98 1/2 kr. öst. Währ. welcher aus den zu Gunsten des Vincenz Thullie ursprünglich erlegten 9200 fl. Grundentlastungs-Obligationen und 7 fl. 18 1/2 kr. baar entstanden ist, zu befriedigenden Hypothekengläubiger der gedachten auf dem Gute Buczac wie Libr. 234. pag. 181. n. 86. on. einverleibt gewesenen Summe von 8000 fl. C. M. so wie der Aftergläubiger dieser Summen und insbesondere der, auf der besagten Thullieschen Schuldsumme am 1ten, 2ten und 3ten Rufe zu forsetzenden Forderungen des Carl Fürsten Jablonowski pr. 600 fl., 800 fl., 4600 fl. und 1300 fl. C. M. f. N. G. die Tagfahrt auf den 30ten November 1869 um 10 Uhr Vormittags anberaumt, und hiebei den Gläubigern Hr. Josef Rawicz Dębiński und der Hr. Chaje Breindel Mieses der Hr. Advocat Dr. Maramorosz mit Substituierung des Herrn Advocaten Dr. Szydłowski zum Curator bestellt wurde, welchen es daher obliegt, hiergerichts zur obigen Tagfahrt persönlich zu erscheinen oder dem ihnen bestellten Curator die zu ihrer Bertheidigung dienlichen Rechtsbehelfe mitzutheilen oder aber sich einen andern Rechtsfreund zu erwählen, und denselben hiergerichts anzuzeigen, widrigens sie die daraus entstehenden nachtheiligen Rechtsfolgen sich selbst werden zuschreiben müssen.

Bom F. F. Kreisgerichte.

Stanisław, am 28. August 1869.

(2267) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 44037. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy wzywa niniejszem posiadacza wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 31. grudnia 1868 na własny przekaz na sumę 112 złr. 75 kr. wystawionego, w dniu 1. kwietnia 1869 we Lwowie płatnego, przez trasata Saula Bursztyn do zapłaty przyjętego, by rzeczony weksel do dni 45 c. k. sądowi przedłożył, gdyż w razie przeciwnym ów weksel amortyzowanym będzie.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, 25. sierpnia 1869.

(2202) **E d y k t.** (3)

L. 15596. C. k. sąd zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę hr. Skorupkową, że przeciw pp. Kalikscie Borowskiej i Józefie hr. Skorupkowej niewiadomego miejsca pobytu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 talarów w pr. kur. z przyn. Os. A. Fraenkel pod dniem 3. września 1869 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu polecono p. Kalikscie Borowskiej i Józefie hr. Skorupkowej, aby na zasadzie wekslu z dnia 16go lipca 1869 przez nich akceptowanego z terminem wypłaty na dniu 16. sierpnia 1869 należytość wekslową 500 talarów prusk. kur. z procentem po 6% od 17. sierpnia 1869 i kosztami sądowemi w ilości 12 zł. 22 kr. posiadaczowi wekslu Os. A. Fraenklowi w przeciągu dni trzech pod rygorem egzekucyi wypłacił lub w tymże czasie zarzuty, jakieby miały, wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Józefy hr. Skorupkowej nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej Józefy hr. Skorupkowej jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata pana Dra. Mochnackiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż. oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do o-

brony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 6. września 1869

(2205) **E d y k t.** (3)

L. 3853. C. k. miejsko-deleg. sąd powiatowy w Nowym Sączu na prośbę pp. Romana, Tadeusza, Jadwigi, Augusta, Stanisława i Józefy Ligęzów wzywa niniejszym edyktem posiadaczy zagubionych dokumentów, jako to:

a) Skryptu dłużnego przez Stanisława Werekiego na rzecz s. p. Wincentego Ligęzy na sumę 243 złr. 24 kr. m. k. i 64 złr. 10 kr. m. k., dnia 25go stycznia 1846 wystawionego, w Tabuli krajowej Just. 660. pag. 268 ingrosowanego, z mocy którego owe sumy 243 złr. 24 kr. m. k. i 64 złr. 10 kr. m. k. czyli łącznie 307 złr. 34 kr. m. k. w stanie biernym należących, do Stanisława Werekiego części dóbr Starej wsi i innych majątności tabularnych Dom. 256, pag. 265. n. 40. on. zostały zaprenotowane, tudzież

b) Wyroku przez były c. k. sąd szlachecki Tarnowski pod dniem 27. lutego 1851 l. 345 wydanego, mocą którego Stanisław Werekki na zapłacenie sumy z powyższego skryptu wypływającej 307 złr. 34 kr. m. k. z procentem po 4% od dnia 5. kwietnia 1850 i kosztami 7 złr. 10 kr. m. k. Wincentemu Ligęzie zasądzonym został i któryto wyrok w Tabuli krajowej Just. 824. pag. 67. ingrosowanym jest, a z niego owe sumy w stanie biernym części dóbr Starej wsi i innych majątności tabularnych Stanisława Werekiego Dom. 256. pag. 268. n. 41. on. intabulowane zostały, ażeby te dokumenta w przeciągu trzech miesięcy (§. 40 ustawy z dnia 8. lutego 1853 Nr. 238 Zb. P. P.) c. k. sądowi tutejszemu przedłożyli, gdyż inaczej takowe za amortyzowane i nieważne będą uznane, a Stanisław Werekki posiadaczom z nich nie będzie odpowiedzialnym.

Nowy Sącz, dnia 10. września 1869.

(2175) **E d y k t.** (3)

L. 36206. C. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy zgubionej, wedle podania księżeczki kasy oszczędności galicyjskiej na dniu 17. listopada 1867 roku Nr. 17880 na imię Marcina Szpali i okaziciela wystawionej na 200 zł. wal. austr. opiewającej, aby takową w przeciągu sześciu miesięcy sądowi przedłożyli, inaczej takowa po bezskutecznym upływie tego terminu za amortyzowaną uznana zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. lipca 1869.

(2228) **E d y k t.** (3)

Nr. 2222. Ces. król. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, że dnia 9go marca 1865 zmarł w Niedzwiedni bez testamentu Walenty Sagała.

Gdy miejsce pobytu tegoż córki Marunki Sagała zamężnej Choma sądowi niewiadome jest, przeto wzywa się też, by w przeciągu roku do sądu się zgłosiła, i swoją deklarację do spadku po Walentym Sagała wniosła, w przeciwnym bowiem razie dalsza pertraktacja spadku z resztą sukcesorami i z ustanowionym dla niej kuratorem Dmytrem Sagałą przeprowadzona zostanie.

Mosty wielkie, dnia 16. sierpnia 1869.

(2342) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3847. W Krośnie otwartą została st. cya telegraficzna z służbą ograniczoną dzienną dla powszechnego użytku.

Od c. k. Inspektoratu telegrafów.

Lwów, dnia 28. września 1869.

Doniesienia prywatne.

Filia c. k. uprz. Banku dla obrotu ogólnego w Krakowie.

Obwieszczenie.

Filia krakowska Banku dla obrotu ogólnego podaje niniejszem do wiadomości, iż stosownie do §fu 23. regulaminu swego, przepadłe u niej po dzień 15. września 1869 r. zastawy, mianowicie:

k o s z t o w n o ś c i

t. j. złote i srebrne zegarki, lichtarze srebrne. łyżki, noże, widelce, pierścionki, łańcuszki, korale, perły rauty i t. p.

w dniu 4. i 5. października 1869 o godz. 9. przed południem.

w rynku pod Nr. 51 w drodze publicznej licytacyi najwięcej dającemu za gotową zapłatę sprzedane będą.

(2306-3)

Filia c. k. uprz. Banku dla obrotu ogólnego w Krakowie.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.

JAN KLEIN,

poleca Szanownej Publiczności swój

handel korzenny i win,

oraz własnego wyrobu

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.

Piwo bawarskie — Lezak — wiadro 7 zł. — c.

Olej rzepakowy rafinowany — funt 32 cent. i 30 cent.

Makuchy rozmaite — cetnar 2 zł. 60 c.

Świece stołowe i do latarni — funt 40 c.

Mydło suche dwuletnie po 34, 32 i 30 c.

Cegły i kamienie w różnych gatunkach.

(7-70)